

Azt hitteni eddig,
hogy erős vagyok
hallgatnak rám a
kicsik s a nagyok,
hallgatnak rám és
megértik szómat.
Most látom: mindez
képzelet volt csak!

Képzelet volt, mert
íme a példa:
ékezzólasom
nem vezet célra!
Dacol velem egy
pici csecsemő,
s e harcban fáradt
én vagyok -- nem ő!

BARICZ OTTÓ

Ismered ?

Lefestem: Jobb képet róla hogyha kapnál,
Azt hinnéd, aljas rágalom.
Az apja tiszt volt, kulák vagy hajcsár,
Ő így mondja: Munkás családból származom.
De ha szegény fejedem rosszul áll egy hajszál,
Gondoskodik: ne vidd el szárazon.
Nem rossz ő, ne hidd. Van egy-két jó szava,
S szájából csöpög a kéjes szájalom.

Materialista. Hosszú sorokat citál.
Ki mit mondott, miért s mikor?
Kívülről tud mindent, — nem licitál,
S hogy fejlettebb nálad: tiszta sor!
Néha egészen jó munkást imitál,
A klérust is szidja szüntelen:
A papok így, az egyház úgy,
S gyónni megy, ha nem látja senkisémet.

A morálnak felkent bajnoka,
Kegyess tanácsra mindég készen áll,
Azt hinnéd, félre sem lépett soha.
Hisz erkölcsi fegyvertára szinte arzenál.
De a földön nem volt még olyan kofa,
Ki, mint ő: úgy tudja mosni szennyesét.
Maga az élő ártatlanság,
S van, aki érte tűzbe teszi a kezét!

Nyelve golyóscsapágyon forog, csiszolt.
Mindenki tudja, színigaz,
Ami mond, szilárd, nem koholt.
Nincs, aki azt mondaná: Nem igaz! —
Beszéljünk csak arról is, ami volt:
Vád lepereg róla, mint falról a borsó;
Hisz jelleme egyenes, sziklaszilárd;

De nem járhat örökké kútra a korsó!